

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Αριθμ. Πρωτ.

564

Παναγιώτατε καί Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Κωνσταντινου-πόλεως, Νέας Ρώμης καί Οικουμενικέ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί ἐπιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργγέ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος Κύριε Βαρθολομαῖε. Τήν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Γνόντες παρά τε τῶν ἡμετέρων Ἀδελφῶν Ἀγιοταφитῶν, τῶν προσφάτως τόν σεπτόν Οἰκουμενικόν Θρόνον ἐπισκεψαμένων, παρά τε τῆς διεθνοῦς εἰδησεογραφίας, τόν ἐσμόν τῶν ἀντιξόνων περιστάσεων, ὑφ' ἧς ἡ Ὑμετέρα Γερασμιωτάτη Παναγιότης σὺν πᾶσι τοῖς περὶ αὐτήν Ἱερωτάτοις Ἀρχιερεῦσιν ἐπιτελεῖ τό σωτήριον τῆς Ἐκκλησίας ἔργον, χάριν οὐχί μόνον τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου, ἀλλὰ καί τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, τῆς ἐπιθυμούσης τήν ἔνταξιν αὐτῆς εἰς τήν εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν, ἀνάγκην ἔσχομεν ἀπευθῆναι Αὐτῇ τὰ Πατριαρχικά Ἡμῶν Γράμματα ταῦτα· ἐν οἷς παρακαλοῦμεν Αὐτήν ἐμμεῖναι ἀτρέπτως τῷ ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνι καί τῇ ἐκκλησιαστικῇ Παραδόσει καί μὴ Αὐτήν θροεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀνέμων, τῶν ἐξαγομένων ἀπὸ πολιτικῶν σχημάτων τοῦ προσκαίρου κόσμου τούτου, μὴ ἐχόντων οὐσιαστικὴν γνῶσιν τῶν ἱερῶν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας Θεσμῶν καί ἱερῶν Κανόνων.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου τῆς Τουρκίας, περὶ τῆς Οἰκουμενικότητος τοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνου, ἐπεμβᾶσα, ὡς μὴ ὥφειλε, εἰς θέματα ἐκφεύγοντα τῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου πεπερασμένων, ἐντὸς δηλονότι τῆς ἐπικρατείας τῆς σεβαστῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ὀρίων, προκαλεῖ εὐλογον ἀπορίαν, ἀλλὰ καί λύπην. Διότι ἡ Οἰκουμενικότης τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι ἀναμφισβήτητος, καί ἔννοια ἀδιαίρετος τῶν ἱερῶν Κανόνων καί τῆς ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔργον τῆς Θείας Προνοίας διὰ τήν πηδαλιουχίαν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἅστινας αὕτη ὠφελεῖ διὰ τῆς μεταξύ ἴσων, ἐν ὁμονοίᾳ καί Συνόδῳ προεδρίας τοῦ τὰ πρεσβεῖα τιμῆς ἔχοντος Θρόνου τῆς Νέας Ρώμης Κωνσταντινουπόλεως, πρώτου ἐν τιμῇ μεταξύ ἴσων Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ ρόλος τόν ὁποῖον ἐκλήθη, ὅπως διαδραματίσῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γ' Κανόνος τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κυρίως τοῦ κη' τῆς Δ' καί ἐφεξῆς, ἐγένετο καταφανής, ὅτε, τῆς Δυτικῆς, Ὁρθοδόξου τότε, Ἐκκλησίας καταπονου-μένης ὑπὸ πολλῶν ἀντιξοοτήτων, ἡ Ἐκκλησία τῆς κατ' Ἀνατολὰς Πρωτευούσης, ἀνέλαβε ρόλον πρωταρχικόν, εἷς τε τήν ἱεραποστολήν πρὸς τοὺς Ρῶς καί Σλάβους τοῦ βορρᾶ, εἷς τε τήν προάσπισιν τῶν λοιπῶν ἐμπεριστάτων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καί τήν ὀρθοτόμησιν τῆς Πίστεως κατὰ τῶν ποικιλυνύμων ἐξ ἀνατολῶν αἰρετικῶν, ὥστε ὀρθῶς ἀποδίδοσθαι μὲν τῷ αὐτῆς Πατριάρχῃ, ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔκτου μετὰ Χριστόν αἰῶνος, τήν προσωνυμίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ, ἀποτελεῖν δέ τήν κατὰ Κωνσταντινουπόλιν Ἐκκλησίαν Μητέρα τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀπτοῦ καί ὁρατοῦ σημείου ἐνότητος καί

ἐκκλησιαστικῆς δια-κυβερνητικῆς δυνάμεως, τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας διατηρούσης, ὡς πηγῆς, τήν, ὑπό ἀγιογραφικὴν ἔποψιν, πνευματικὴν τῶν Ὁρθοδόξων μητρότητα. Ἄλλως τε, ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἡ διατηρήσασα καὶ ἔτι διατηροῦσα τὰ Πάνσεπτα Προσκυνήματα τῆς ἐν Νόμῳ καὶ ἐν Χάριτι Διαθήκης, ὡς πνευματικὸν θησαυρόν συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπήλαυσε πολλάκις τῆς οἰκουμενικῆς ταύτης μητρικῆς πτέρυγος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐφ' οἷς, εὐχόμεθα ὀλοφύχως τῇ Ὑμετέρᾳ λίαν Γερασμία Παναγιότητι, ὅπως ἡ θεία Χάρις, τοῦτο μέν, ἀποδείξῃ «τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς» τήν καθαρῶς πνευματικὴν καὶ ἀλλοτρίαν ἐγκοσμιοκρατικῶν προεκτάσεων διάστασιν τῆς Οἰκουμενικότητος τοῦ κατ' Αὐτὴν Θρόνου, τοῦτο δέ, παρέχῃ Αὐτῇ τήν ἐξ Ὑψους δύναμιν πρὸς ὑπέρβασιν πάντων τῶν ἀναφυομένων προβλημάτων καὶ δυσχερειῶν ἐν τῇ Ταύτης οἰακοστροφίᾳ· κατασπαζόμενοι δ' Αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ,βζ' Αὐγούστου α'.

Τῆς Ὑμετέρας Γερασμιωτάτης Παναγιότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων